

Особливості продажу взуття

Правила торгівлі взуттям

Основним нормативно – правовим актом, що врегульовує торгівлю взуттям є Правила роздрібної торгівлі непродовольчими товарами, затверджені наказом Міністерства економіки України від 19 квітня 2007 року № 104.

Реалізуючи взуття необхідно пам'ятати про наступне.

Маркування взуття передбачає наявність інформації про найменування підприємства-виробника, його місцезнаходження, товарний знак, модель, розмір, повноту, знак “Ст.”, дату виготовлення (місяць, рік), найменування нормативного документа, вимогам якого повинен відповідати вітчизняний товар, номер контролера відділу технічного контролю. В індивідуальну упаковку кожної пари взуття має бути вкладена інформація (рекомендації) щодо його експлуатації та догляду за ним.

Прийманню та продажу не підлягає взуття з виявленими дефектами виробничого характеру та без відповідного маркування.

Взуття зберігають у сухих, чистих, добре вентиляованих приміщеннях при температурі від +14 до +25 °С і відносній вологості повітря 50-80 відсотків. При зберіганні коробки і ящики із взуттям розміщують на відстані не менше ніж 0,2 м від стін і підлоги, 0,5 м – від електричних ламп, 1 м – від приладів опалення. Взуття в коробках складають на стелажах, висота яких має бути не більше восьми рядів, а без коробок – не більше п'яти рядів з прокладкою з картону між рядами. Взуття в коробках укладають каблучною частиною однієї напівпари на гомілкову частину іншої. Чоботи (кирзові та ялові) підвішують на брущатих козлах (вішалах) або укладають на стелажах рядами. Гумове взуття зберігають у заводській

упаковці (в ящиках) у напівтемному приміщенні. Взуття всіх видів забороняється зберігати навалом. Валяне та утеплене взуття при тривалому зберіганні для запобігання псуванню необхідно пересипати антимолевими засобами.

Розпаковане взуття потрібно оберігати від дії прямих сонячних променів.

У торговельному (демонстраційному) залі взуття розміщують на острівних та пристінних гірках, у шафах-вітринах з похилими полицями, на гірках з металевими кронштейнами, консолями, штангами, стендами, полицями-корзинами, полицями-касетами тощо. В

Взуття розміщують за такими ознаками:

- характер пошиву (модельне, масового виробництва);
- вид (туфлі, черевики, чоботи тощо);
- розмір і повнота;
- матеріал виготовлення;
- стать, вік;
- сезонність.

За ознаками сезонності взуття поділяється на:

- зимове – утеплене всіх видів;
- весняно-осіннє – чоботи, напівчоботи, черевики, напівчеревики неутеплені, туфлі закриті на товстій підошві з пористої гуми або поліуретанів;
- літнє – туфлі літні відкриті, сандалети, сандалі та інше.

При самообслуговуванні для кожного розміру взуття, окремої торгової марки відводиться визначене місце.

Гумове взуття укладають на внутрішнє ребро, задником у бік споживача; легке спортивне взуття – пачками, задником у бік споживача, валяне взуття – парами, підошвою в бік споживача, носками в різні боки.

Суб'єкт господарювання повинен забезпечити споживачам зручні умови для ознайомлення, вибору та примірки взуття. Для цього торговельні (демонстраційні) зали обладнуються банкетками або ослонами, підставками, дзеркалами, килимками, ріжками. Інформація про розміри взуття надається в метричній та штихмасовій системах нумерації. Продавець повинен пропонувати споживачу приміряти обидві півпари взуття. При продажу дитячого взуття обов'язкова наявність стопоміра. Продаж взуття в торговельних підприємствах, де відсутні умови для примірювання, забороняється.

У торговельному (демонстраційному) залі на видному місці обов'язково вивішується інформація про гарантійні терміни взуття, що є у продажу, їх обчислення з урахуванням сезонності.

Гарантійні строки носіння взуття, відповідно до чинних стандартів, обчислюються з дня продажу через роздрібну торговельну мережу або від початку сезону. Згідно з міждержавними стандартами ДСТУ ГОСТ 26167-2009 (діє з 1 січня 2010р.), ГОСТ 26166-84, ГОСТ 19116-2007, ДСТУ ГОСТ 26165:2009 (діє з 1 січня 2010р.), ДСТУ ГОСТ 1135:2007 (діє з 1 травня 2009р.):

- гарантійний строк носіння повсякденного взуття становить 60–80 днів (залежно від матеріалу підошви);
- гарантійний строк носіння модельного взуття становить 30–45 днів (залежно від матеріалу підошви);
- гарантійний строк носіння гумового взуття становить 90 днів;
- гарантійний строк носіння домашнього та дорожнього взуття – не менше 40 днів.

Таким чином, гарантійний строк носіння взуття не може бути меншим 30 днів з дня продажу через роздрібну торговельну мережу або від початку сезону. Виробник гарантує відповідність взуття вимогам зазначених стандартів при дотриманні умов його експлуатації та зберігання.

Додатком № 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 19 березня 1994 р. № 1723 затверджено Перелік сезонних товарів,

гарантійні строки за якими обчислюються з початку відповідного сезону. Взуття є сезонним товаром, і гарантійні строки для нього обчислюються:

– для взуття зимового асортименту – з 15 листопада по 15 березня;

– для взуття весняно-осіннього асортименту – з 15 березня по 15 травня та з 15 вересня по 15 листопада;

– для взуття літнього асортименту – з 15 травня по 15 вересня.

Якщо проводиться сезонний розпродаж взуття, то на таке взуття також поширюється гарантія. При цьому гарантійні строки обчислюються не з моменту покупки, а з дня початку відповідного сезону.

Суб'єкт господарювання може здійснювати продаж супутніх товарів: панчо, шкарпеток, шнурків, розправних колодок, вкладних устілок, косячків, набойок, предметів догляду за взуттям (щіток, кремів, бархаток та інше), предметів ортопедичного асортименту тощо. Супутні товари розміщуються в касетах пристінних та острівних гірок.